

سخن سردبیر

نوشتن از هر آن چیزی که آن را تجربه نکرده‌ای، سخت است؛ و سختتر، آن وقتی است که خواسته باشی درباره‌ی استاد ی بنویسی که زبان فارسی از او و از تلاش هماندهای او در هند امروز معنی و مفهوم گرفته است؛ تلاشی که نمونه آن را در خدمت به یک زبان غیرمادری در سایر ملتها کمتر می‌توان دید اما نمونه‌های آن در دیار هند در خدمت و پاسداری از زبان فارسی بسیار است.

استاد نذیر احمد استاد ممتاز زبان و ادبیات فارسی نه یکی از ستون‌های ساختمان مجلل و مفصل زبان فارسی در هند، بلکه یکی از احیاگران و معمارهای بازسازی این بنای سترگ در شبه قاره بشمار می‌رود. تلاشهای مرحوم استاد برای حفظ و گسترش زبان فارسی در این خطه بر کسی پوشیده نیست. حضور و تلاشش در کسوت استادی و یا در جایگاه ریاست گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه علیگر، تحقیق و پژوهش و حضور در دهها کنفرانس و سمینار در داخل و خارج از کشور هند، نگارش صدها مقاله پژوهشی و مسافرت به کشورهای گوناگون فقط بهانه‌ای برای پاسداری و خدمت به‌زبانی بود که آن را حاصل ارزشهای والای انسانی و منعکس کننده فرهنگ غنی ایرانی - اسلامی می‌دانست.

کسب عناوین و جوایز و افتخارات علمی او را از ادامه راه مستغنی نساخت و تا پایان عمر با برکتش، از نگارش و آموزش و پژوهش دست برداشت و با تلاش وافر، نسبت به معرفی و احیای نسخ خطی فارسی به‌عنوان میراث مکتوب مردم هند و تربیت افرادی که اکنون از استادان شایسته زبان فارسی هستند و نگارش کتابهایی که چراغ فروزانی برای دانش پژوهان به‌شمار می‌روند، همت گماشت. بی‌شک پروفیسور نذیر

احمد یکی از مفاخر ادبیات فارسی و از فرهیختگانی بود که توانست زبان فارسی را در شبه قاره زنده نگاه دارد.

مرکز تحقیقات فارسی رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در دهلی نو مدتی است که تلاش دارد از پاسداران زبان و ادبیات فارسی با گردآوری و انتشار آثار و مقالاتشان تجلیل به عمل آورد و بر همین اساس مجموعه‌ای که اکنون در دست شماست به خدمات ارزشمند مرحوم استاد نذیر احمد اختصاص یافته است. اگرچه حجم مقالات و مطالب دریافت شده بیشتر از مجموعه حاضر بود، اما برای رعایت اختصار، برخی از آنها در این شماره از فصلنامه قند پارسی قرار گرفت. امیدوارم فرصتی برای انتشار باقی مطالب به دست آید.

علی فولادی

رایزن فرهنگی

و سرپرست مرکز تحقیقات فارسی